

Til §§ 12—14.

Bestemmelsen i § 12, der er en Udbygning af Reglen i Oktoberlovens § 6, Stk. 2, er i Overensstemmelse med den ledende Stilling, der ved Forslagets § 2 er foreslaaet tillagt Embedslægerne ved Bekæmpelsen af Kønssygdommene.

Giver en praktiserende eller visiterende Læges Undersøgelse eller Behandling Anledning til Vanskeligheder, fordi et meddelt Mødepaalæg sidde overhørigt, eller fordi opgivne Smittekilder eller smittede ikke underkaster sig Lægebehandling, eller endelig, fordi de give Oplysninger om en Smittekilde ikke er tilstrækkelige til dennes Opsporing, foreslaas det paalagt Lægen at give Embedslægen Underretning, idet de Tvangsforanstaltninger, der derefter kan blive Tale om, kun bør kunne paabydes af Embedslægen (i København de i § 7, Stk. 1, omhandlede Klinikker), som har en særlig Erfaring i disse Sager og handler under det særlige Embedsansvar. Denne Pligt er uafhængig af, om der eventuelt rejses Straffesag mod den paagældende.

Saafernt det drejer sig om en Patients eller en opgiven Smittekildes Undladelse af at efterkomme et Mødepaalæg, giver Embedslægen den paagældende nyt Paalæg; findes det efter Forholdene rimeligt, kan Mødepaalæget lyde paa, at vedkommende skal møde hos en visiterende Læge eller paa en af de i § 7 omhandlede Klinikker. Oversiddes ogsaa dette Paalæg, kan Fremstilling for Læge i Henhold til Forslagets § 14 gennemtvunges med Bistand af Politiet, og om nødvendigt kan da ogsaa Undersøgelse finde Sted mod den paagældendes Vilje, jfr. § 15, ligesom der kan blive Tale om tvungen Indlæggelse paa Sygehus efter § 17, Stk. 1, a. Saafernt det drejer sig om et Tilfælde, hvor Opledningen af en Smittekilde har voldt Vanskeligheder, søger Embedslægen i Samarbejde med Politiet Smittekilden opsporet; til det med Opsporingen forbundne Arbejde maa Embedslægen i Kraft af sin særlige Uddannelse og Stilling som Leder af den lokale Smittebekæmpelse i Almindelighed anses for bedre egnet end de praktiserende Læger. Lykkes det at opspore Smittekilden, giver Embedslægen vedkommende Mødepaalæg som foran nævnt.

Den i § 14 foreslaaede Regel kan foruden i de i § 13 nævnte Tilfælde ogsaa bringes i Anvendelse overfor Patienter, der alene har været behandlet af Em-

bedslægen, saavel som overfor den af en saadan Patient opgivne Smittekilde.

Den Læge, for hvem Politiet kan lade vedkommende fremstille, skal i Almindelighed være Embedslægen, den af Embedslægen udpegede visiterende Læge eller en Læge paa en Poliklinik.

Da Paalæggelse af Tvangsbøder ikke har været anvendt i nævneværdig Udstrækning i Praksis og er uheldig i de ikke sjældne Tilfælde, hvor vedkommende helt eller delvis ernærer sig ved Utugt, er den Adgang, der i Henhold til Oktoberlovens § 13 bestaar til ved Tvangsbøder at gennemtvunge et Mødepaalæg, foreslaaet ophævet, saaledes at Adgangen til Fremstilling ved Politiets Foranstaltning staaar aaben straks, naar Paalæget sidde overhørig.

Til § 15.

Bestemmelsen svarer i Hovedsagen til de i Oktoberlovens §§ 10 og 11 indeholdte Regler, men udvider disse og fører dem à jour.

Tvungen Undersøgelse kan efter Forslaget for det første finde Sted, naar nogen sigtes for Overtrædelse af visse i Straffeloven omhandlede Forbrydelser, der enten forudsætter, at vedkommende lider af Kønssygdom, eller efter Forbrydelsens Natur giver Anledning til Mistanke herom. Dernæst foreslaas det, at tvungen Undersøgelse skal kunne finde Sted, naar nogen sigtes for Overtrædelse af de Bestemmelser om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed, der findes i de gældende Lovitedtægter; der tænkes herved navnlig paa Personer, som uden at omfattes af de citerede Bestemmelser i Straffeloven offentligt opfordrer ubekendte Personer til Utugt mod Betaling.

Endelig foreslaas det, at tvungen Undersøgelse skal kunne iværksættes, naar Fremstilling finder Sted ved Politiets Foranstaltning i Henhold til § 14, idet Reglen om, at saadan Fremstilling skal kunne ske, vilde kunne gøres illusorisk, hvis Fremstillingen ikke kunde kombineres med Lægeundersøgelse.

Man har ikke anset det for rimeligt i Lovforslaget at optage nogen til Oktoberlovens § 11, 3. Pkt., svarende Regel om den særlige Betaling, der ydes Lægen for Undersøgelse af sigtede. Saaданne Forretninger bør nemlig betales efter den almindelige Takst paa 10 Kr., der er fastsat for Embedslægers Undersøgelse af en Persons Sundhedstilstand o. lign. i Lov Nr. 132 af 30. Marts 1942 om